

Ett gudomligt urmänskligt mönster

Vad är det vi är satta att förvalta i våra liv? Det kan vara så många olika saker – ett ansvarsfullt jobb, en släktgård, en barnaskara, en vacker sångröst, en förmåga att leda andra, ett förtroendeuppdrag, ett äktenskap... Vi har alla olika gåvor och tillgångar, som också för med sig ett ansvar. Och det finns inget vuxet liv som är fritt från det ansvaret...

att **förvalta**, tänker jag mig, handlar om:

att ta i bruk – men inte förbruka

att använda – utan att slösa

att bjuda – men inte utarma.

Och det gäller alla de olika områden som vi förvaltar: Vi behöver ta oss själva och våra gudagivna gåvor i bruk, men inte förbruka oss, bränna ut oss. Vi behöver använda jorden och marken för att odla och ordna mat, men vi får inte utarma den. Vi behöver finnas till för andra, pyssla om och visa våra omsorger, men inte till den grad att vi utplånar oss själva. Det är inte svart eller vitt, inte självklart vad som är rätt i varje situation. I det ansvar som vi alla har ingår också att tänka själv, att använda förståndet och moralen som vi också fått av Gud.

Här är några nyckelord - ord som är viktiga i samhället och yrkeslivet idag: Verksamhet, Organisation, Struktur, Budget, Projekt, Planering, Utvärdering, Administration, Kontroll, Effektivitet.

Allt det här har vi utvecklat för att kunna förvalta så bra som möjligt. Och det är klart att vi behöver ramar och strukturer. Men... det här är ju trots allt ändå bara *medel* – det är inte LIVET. Och det går att lägga hur mycket energi som helst på de yttre formerna, det blir aldrig färdigt och växer liksom av sig själv. Risker är att medlen alltmer blir själva målet. Och när de här begreppen står för allt positivt, vad gör det med vår syn på oss själva och varandra? Vilken plats får den som inte är effektiv? Är jag någon trots att min kalender är ganska tom och jag inte ingår i något projekt?

Gud gjorde några rejäla dagsverken när han skapade vår jord – på den sjunde dagen vilade han. Då var Gud inte ett dugg produktiv, utan tog det lugnt och njöt av vad han åstadkommit. Vi behöver vilan, vi behöver rastplatser med jämna mellanrum. Vi är skapade för aktivitet och ansvar, vi har uppdrag och gåvor att förvalta, men vi är **inte** skapade för omöjliga krav och ständig effektivitet. Det finns ett gudomligt ”urmönster” för regelbunden vila, och det mönstret är också ”urmänskligt”.

Anna-Karin Pettersson, präst i Västanfors Västervåla församling